

PSALM 96:1-6

1 Zingt den HEERE een nieuw lied; zingt den HEERE, gij ganse aarde! 2 Zingt den HEERE, looft Zijn Naam; boodschapt Zijn heil van dag tot dag. 3 Vertelt onder de heidenen Zijn eer, onder alle volken Zijn wonderen. 4 Want de HEERE is groot, en zeer te prijzen; Hij is vreselijk boven alle goden. 5 Want al de goden der volken zijn afgoden; maar de HEERE heeft de hemelen gemaakt. 6 Majesteit en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en sieraad in Zijn heiligdom.

Nieuwe vreugden vullen de harten van mensen, want de blijde tijdingen van heil voor alle volken worden verkondigd, laat ze daarom een nieuw lied zingen. Engelen wijdden de nieuwe tijd in met nieuwe liederen, en zullen wij dan de melodie niet overnemen? De naam van de Heere wordt driemaal genoemd, en niet zonder bedoeling. Is het niet de drie-enige God voor Wie de verlichte volken zullen zingen? Het unitarisme is de religie van losse eenheden; het is te koud om de wereld tot aanbidding aan te vuren; het heilig vuur van de aanbidding brandt alleen met felle gloed waar de Drie-eenheid met geloof en liefde wordt bejegend.

De Heere moet niet alleen met gezang, maar ook op andere manieren worden geloofd. Zijn naam, Zijn roem, Zijn wezen, Zijn geopenbaarde Woord en wil moeten onze vreugde zijn, ze dienen met eeuwige dankzegging te worden bedacht. Wij mogen Hem wel loven Die ons zo goddelijk zegent. De vermelding van Zijn naam alleen al verdient de toevoeging: 'Geloofd zij Hij in eeuwigheid'.

De Heere is geen kleine godheid die, zoals de heidenen van hun góden dachten, de zeggenschap heeft over een bepaald volk, of een onderdeel van de natuur. Jehova is groot in macht en heerschappij, groot in denken en doen. In Hem of in Zijn daden is niets laags of bekrompens te vinden, in alle dingen is Hij onbegrensd. Lof moet afgestemd zijn op de ontvanger ervan, laat hij dus onbeperkt zijn als hij aan de Heere wordt gebracht. Wij kunnen Hem niet te zeer prijzen, niet te ijverig, te zorgvuldig, te uitbundig. Hij is te vrezen, want er is reden tot vrees. Angst voor andere góden is louter bijgeloof; ontzag voor de Heere is zuivere religie. Heilige vrees is het begin van de deugden, en toch hoort ze ook bij hun hoogste niveau. De vreze Gods is de bloesem op het gezicht van de heiligheid, die haar schoonheid versterkt.

De werkelijkheid van Zijn godheid wordt bewezen door Zijn werken. Als voornaamste werk noemt

de psalmist het ongeëvenaarde stuk architectuur dat zich over alle mensen welft, waarvan de lampen het licht voor de hele mensheid leveren, waarvan regen en dauw op de velden van alle volken neerdalen, en vanwaar de Heere hoorbaar spreekt tot ieder schepsel met de stem van de donder. De afgoden hebben geen bestaan, maar onze God is de Auteur van al wat bestaat; de afgoden zijn slechts aardse ijdelheden, terwijl Hij niet alleen hemels is, maar de hemelen zelfs maakte. Dit wordt genoemd als reden voor de universele lof van Jehova. Wie kan buiten Hem aanbeden worden? Niemand is Zijns gelijke, laat Hij dan alleen aanbeden worden. Majesteit en heerlijkheid zijn bij Hem, en bij Hem alleen. In de aanwezigheid van Jehova verblijven ware eer en soevereiniteit, als Zijn vaste gevolg.

Overweging:

Ander nieuws stemt ons alleen blij als we het voor het eerst horen; maar het goede nieuws van onze verlossing is heerlijk van dag tot dag.

